

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

§. IV. Ad quas res extendatur Rescriptorum Autoritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolver.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

quorum Sedes fundatæ, vel gubernatæ sunt ab Apostolis, ac ideo Sedes Apostolicae appellantur. C. 6.
DIST. XIX.

Oppones iterum Agathonem. C. 2. DIST. XIX. dicere, Sanctiones omnes Summorum Pontificum sic accipiendas tanquam Divi Petri voce firmatae sint, ideoque infallibilis habendas esse, sicut haberentur & essent, si à Petro emanarent vel firmarentur. Verum Respondetur, 1. hunc Agathonis locum explicandum per istum S. LEONIS relatum. C. 5. CAUS. XXIV. QUEST. I. Manet Petri privilegium ubique ex ipsis fertur aequitate judicium, nec nimis est vel severitas vel remissio, ubi nil erit ligatum, nil solutum, nisi quod S. Petrus aut solverit aut ligabit, ideoque sensum illius esse, Sanctiones Papales Petri autoritatem habere, quando juxta relietas ab hoc Apostolo Regulas factæ sunt.

§. II.

Unde suam hauriant Rescripta autoritatem.

REGULA.

Non aliundè, quam ex se ipsis, suam Rescripta habent autoritatem.

C. 1. DIST. XIX. ibi NICOLAUS probat variis Argumentis, autoritatem Rescriptorum non pendere ex eo, quod in Codice Canonum, sive in Corpore Juris inserantur, sed ea, quæ ibi non sunt inserta, pars esse autoritatis, ac ea, quæ ibi inserta sunt, modo aliundè constet, non esse supposititia, quæ Clausulâ subintelligunt in cit. Can. firma sunt omnino, quæ continent Argumenta, quæ alioquin infirma sunt.

RATIO: Rescripta, quæ sunt Pars Juris, de quibus major esset difficultas, non habent autoritatem ex eo, quod in Corpore Juris inserantur; Quæ enim sunt apud GRATIANUM, ut & alia, quæ apud eundem sunt, non majorem inde habent autoritatem, ac si non in eo essent, ut supra dictum est; Quæ vero sunt in Libris DECRETALIUM, SEXTI, CLEMENTINARUM &c. non possunt majorem hinc habere autoritatem, quam eam, quæ anteā poriebantur, cum ha Collectiones vel factæ vel approbatæ sint à Pontificibus, quibuscum Pontifices, quorum Rescripta his in Collectionibus continentur, pars sunt autoritatis.

Quæ obiter, nūm inserta in Corpore Juris Rescripta ullam hinc capiant utilitatem?

Respondetur, Rescripta in Collectionibus Authenticis, seu Autoritate Legitimâ factis, inclusa, triplicem hinc haurire utilitatem; hinc enim nota sunt, Authenticæ declarantur, & aptiora evadunt, ut in Praxi eant; Rescripta vero in Collectionibus non Authenticis inserta, primâ & tertiam hinc capere utilitatem; secundam autem hinc tantum, cum usus receptæ sunt istæ Collectiones: non ita tamen, ut hinc certum fiat, Rescripta talia eorum esse, quibus tribuuntur, sed solum, ut, quæ continent, probentur; unde, ut facilius concipiatur hæc Responsio, distinguenda est duplex Authenticitas: altera, quæ Scriptum, non suppositum, ei cui tribuitur, esse declaratur; altera, quæ Scriptum spurium, ut utile recipitur; Authenticitatem istam adepta sunt uia non pauca, ex falsis Priorum usque ad SIRICUM Pontificum Rescriptis à Gratiano passim citatis.

§. III.

Quæ requirantur, ut suâ Rescripta potiantur auctoritate.

REGULÆ.

Ut Rescripta quoad ea, quæ Juris continent, universali suâ potiantur auctoritate, non alia requiriuntur, quam ista.

I. Ut ad certa Loca à Summis Pontificibus non restringantur.

II. Ut omnibus Locis convenienti, utilia sint, & expediant.

III. Ut specialibus Locorum Consuetudinibus specialiter derogent, posito, quod quædam sint illis contraria.

IV. Ut sufficienter promulgantur, vel aliter notantur.

V. Ut usu ubiquè recipiantur.

Hæc omnia patebunt ex subsequentibus ad hoc congruis Dissertationibus inferius referendis.

§. IV.

Ad quas Res extendatur Rescriptorum autoritas.

REGULA I.

Ad ea omnia extenditur Rescriptorum autoritas, ad quæ Rescribentis potestas, necnon & voluntas.

Non eget probatione.

REGULA II.

Etsi innumera sint, quæ per Rescripta fieri posse, Ius Canonicum exprimit, vel insinuat, inter ea tamen non alia sigillatim notanda videntur, quam ista.

I. Rescripta Decretalia derogant Conciliis non Generalibus, et si de his mentionem non faciant; aliis vero; si expressam de his mentionem faciant: Cujus discriminis hæc est Ratio: In priori casu censetur Pontifex attendisse ad Concilia, quibus derogat, et si mentionem non faciat, secundus in posteriore. C. 1. de Const. in XI. C. 7. de Capell. Monach.

II. Derogant specialibus Ecclesiæ Statutis, si de his mentionem faciant, quacumque firmitate roboretur. C. 1. De Confit. in VI. C. 4. de Rescript.

III. Verba narrativa Rescriptorum Papalium, quibus Papa se fecisse aliqua, putare excommunicasse, suspendisse, resignationem Beneficii receperisse narrat, & super quibus fundatur ejus Gratia & intentio, plenam fidem in Judicio faciunt. Clementina de Probation.

Non sit in usu apud Gallos hac Clem. Per Concord. inter FRANCISCUM I. & LEONEM X. abrogata est. Tit. XVI. de Sublatione. Clementina Litter.

SECTIO II.

DE RESCRIPTI FALSIS.

Non agimus seorsim de Rescriptis Veris, quia talia censenda sunt, quæ nec Falsa sunt, nec Suspecta.

Circum Falsa Rescripta, considerari possunt. 1. Quæ Falsi Rescripta nota in Jure exprimantur. 2. Quæ Cautela adhibetur, ne fiant Falsa Rescripta. 3. Quis criminis Falsi Reus censendus sit, Quis non. 4. Quomodo puniendus sit Falsi Reus. 5. Quæ pena contraria Retinentes hujusmodi Rescripta.

§. I.

Quæ Falsi Rescripti Notæ in Jure exprimantur.

REGULÆ.

Non aliæ exprimuntur in Jure Falsi Rescripti Notæ, quam istæ.

I. Si, in eo Episcopi, istisque Superioribus, Filii vocentur, non Fratres; alii vero aliter, quam Filii nuncupentur. C. 6. de Crim. Fal.

II. Si, dám uni dirigitur, iste exprimatur in Plurali. Ibid.

III. Si